

USTAWA

z dnia 27 kwietnia 2001 r.

o zmianie ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, ustawy o radiofonii i telewizji oraz ustawy o opłacie skarbowej.

Art. 1. W ustawie z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. Nr 35, poz. 230, z 1984 r. Nr 34, poz. 184, z 1987 r. Nr 33, poz. 180, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i Nr 73, poz. 431, z 1991 r. Nr 73, poz. 321 i Nr 94, poz. 419, z 1993 r. Nr 40, poz. 184, z 1996 r. Nr 127, poz. 593, z 1997 r. Nr 88, poz. 554, Nr 113, poz. 732 i Nr 121, poz. 770, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 120, poz. 1268) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 w ust. 2, 5 i 6, w art. 31 w ust. 3, w art. 37 w ust. 3 oraz w art. 38 użyte w różnych przypadkach wyrazy „Minister Zdrowia i Opieki Społecznej” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „minister właściwy do spraw zdrowia” oraz w art. 28 w ust. 2 wyrazy „Minister Zdrowia i Opieki Społecznej” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw zdrowia”;
- 2) po art. 2 dodaje się art. 2¹ w brzmieniu:
„Art. 2¹. Użyte w ustawie określenia oznaczają:
 - 1) najbliższa okolica punktu sprzedaży napojów alkoholowych — obszar mierzony od granicy obiektu, zamknięty trwałą przeszkodą o charakterze faktycznym, taką jak krawędź jezdni, zabudowa, która ze względu na swój charakter uniemożliwia dostęp oraz kontakt wzrokowy i głosowy, mur bez przejść oraz ciek wodny bez bliskich przepraw,
 - 2) promocja napojów alkoholowych — publiczną degustację napojów alkoholowych, rozdawanie rekwiżytów związanych z napojami alkoholowymi, organizowanie premiowanej sprzedaży napojów alkoholowych, a także inne formy publicznego zachęcania do nabywania napojów alkoholowych z wyłączeniem konkursów opartych na zakupie napojów alkoholowych,
 - 3) reklama napojów alkoholowych — publiczne rozpowszechnianie znaków towarowych napojów alkoholowych lub symboli graficznych z nimi związanych, a także nazw i symboli graficznych przedsiębiorców produkujących napoje alkoholowe, nieróżniących się od nazw i symboli graficznych napojów alkoholowych, służące popularyzowaniu znaków towarowych napojów alkoholowych; za reklamę nie uważa się informacji używanych do celów handlowych pomiędzy przedsiębiorcami zajmującymi się produkcją, obrotem hurtowym i handlem napojami alkoholowymi,
 - 4) sponsorowanie — bezpośrednio lub pośrednio finansowanie lub współfinansowanie działalności osób fizycznych, osób prawnych lub jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej dla upowszechniania, utrwalania lub podniesienia renomy nazwy, producenta lub dystrybutora, znaku towarowego lub innego oznaczenia indywidualizującego przedsiębiorcę, jego działalność, towar lub usługę,
 - 5) informowanie o sponsorowaniu — prezentowanie informacji zawierającej nazwę sponsora lub jego znak towarowy w związku ze sponsorowaniem,
 - 6) wydzielone stoisko — miejsce ekspozycji napojów alkoholowych w punkcie sprzedaży, w którym sprzedawca prowadzi bezpośrednią sprzedaż napojów alkoholowych, za ladą wydzielającą to miejsce od pozostałej części punktu; w przypadku punktów prowadzących sprzedaż samoobsługową wydzielonym stoiskiem jest oddzielony od pozostałych ciąg handlowy lub lada zamknięte własną kasą fiskalną rejestrującą prowadzoną sprzedaż; w wydzielonym stoisku nie powinny być sprzedawane inne towary niż napoje alkoholowe,
 - 7) obrót hurtowy napojami alkoholowymi — zakup napojów alkoholowych w celu dalszej ich odsprzedaży przedsiębiorcom posiadającym właściwe zezwolenia.”;
- 3) w art. 3 w ust. 3 w pkt 8 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:
„9) podejmowanie interwencji w związku z naruszeniem przepisów określonych w art. 13¹ i 15 ustawy oraz występowanie przed sądem w charakterze oskarżyciela publicznego.”;
- 4) w art. 4¹:
 - a) w ust. 1 w pkt 5 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:
„6) podejmowanie interwencji w związku z naruszeniem przepisów określonych w art. 13¹ i 15 ustawy oraz występowanie przed sądem w charakterze oskarżyciela publicznego.”,
 - b) w ust. 2 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
„W celu realizacji programu zarząd gminy może powołać pełnomocnika.”,
 - c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Zarządy gmin powołują gminne komisje rozwiązywania problemów alkoholowych, w szczególności inicjujące działania w zakresie określonym w ust. 1 oraz podejmujące czynności zmierzające do orzeczenia o zastosowaniu wobec osoby uzależnionej od alkoholu obowiązku poddania się leczeniu w zakładzie lecznictwa odwykowego.”,
 - d) w ust. 5 po wyrazach „rada gminy” dodaje się wyrazy „w gminnych programach rozwiązywania problemów alkoholowych”;
- 5) w art. 5 wyrazy „Minister Oświaty i Wychowania” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania”;
- 6) w art. 6 wyrazy „Ministrowie: Zdrowia i Opieki Społecznej oraz Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki, a także Oświaty i Wychowania” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw zdrowia oraz minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, a także minister właściwy do spraw oświaty i wychowania”;

7) w art. 7 wyrazy „Ministrowie: Kultury i Sztuki oraz Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki, Przewodniczący Komitetu do Spraw Radia i Telewizji «Polskie Radio i Telewizja»” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, jednostki publicznej radiofonii i telewizji”;

8) art. 9 i 9¹ otrzymują brzmienie:

„Art. 9. 1. Obrót hurtowy w kraju napojami alkoholowymi o zawartości powyżej 18% alkoholu może być prowadzony tylko na podstawie zezwolenia wydanego przez ministra właściwego do spraw gospodarki.

2. Obrót hurtowy w kraju napojami alkoholowymi o zawartości do 18% alkoholu może być prowadzony tylko na podstawie zezwolenia wydanego przez marszałka województwa.

3. Organ, o którym mowa w ust. 2, wydaje zezwolenie na obrót hurtowy przedsiębiorcom posiadającym siedziby na terenie województwa.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, rodzaj dokumentów wymaganych przy składaniu wniosków o wydanie zezwoleń na obrót hurtowy napojami alkoholowymi, wzory wniosków oraz wzory informacji o sprzedaży napojów alkoholowych.

Art. 9¹. 1. Zezwolenia, o których mowa w art. 9 ust. 1 i 2, wydaje się oddzielnie na obrót hurtowy następującymi rodzajami napojów alkoholowych:

- 1) o zawartości do 4,5% alkoholu oraz na piwo,
- 2) o zawartości powyżej 4,5% do 18% alkoholu, z wyjątkiem piwa,
- 3) o zawartości powyżej 18% alkoholu.

2. Zezwolenia na obrót hurtowy wydaje się na czas oznaczony:

- 1) napojami alkoholowymi, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2 — nie dłuższy niż 2 lata,
- 2) napojami alkoholowymi, o których mowa w ust. 1 pkt 3 — nie dłuższy niż rok.

3. Dla zezwoleń, o których mowa w ust. 1 pkt 3, określa się limit w wysokości minimum 500 tys. litrów 100% alkoholu rocznie.

4. Przepisu ust. 3 nie stosuje się w odniesieniu do przedsiębiorców zaopatrujących statki, pociągi i samoloty. Maksymalny limit dla tych przedsiębiorców określa się w wysokości 2 tys. litrów 100% alkoholu rocznie.”;

9) dodaje się art. 9²—9⁶ w brzmieniu:

„Art. 9². 1. Za wydanie zezwoleń oraz decyzji wprowadzających w zezwoleniach dodatkowe miejsca działalności gospodarczej pobierane są opłaty.

2. Opłaty, o których mowa w ust. 1, wnoszone są na rachunek organu zezwalającego.

3. Opłaty za wydanie zezwoleń, o których mowa w art. 9¹ ust. 1 pkt 1 i 2, ustala się w wysokości odpowiadającej równowartości 1 000 euro, ustalonej w dniu dokonywania opłaty według kursu kupna walut obcych ogłoszanego przez Narodowy Bank Polski.

4. Opłatę, o której mowa w ust. 3, podwyższa się o:

1) 50% w przypadku przedsiębiorców, których wartość sprzedaży hurtowej napojów alkoholowych w roku poprzednim przekroczyła równowartość 25 000 euro, ustaloną przy zastosowaniu kursu kupna walut obcych, ogłoszanego przez Narodowy Bank Polski, z dnia 31 grudnia tego roku,

2) 100% w przypadku przedsiębiorców, których wartość sprzedaży hurtowej napojów alkoholowych w roku poprzednim przekroczyła równowartość 50 000 euro, ustaloną przy zastosowaniu kursu kupna walut obcych, ogłoszanego przez Narodowy Bank Polski, z dnia 31 grudnia tego roku,

3) 200% w przypadku przedsiębiorców, których wartość sprzedaży hurtowej napojów alkoholowych w roku poprzednim przekroczyła równowartość 100 000 euro, ustaloną przy zastosowaniu kursu kupna walut obcych, ogłoszanego przez Narodowy Bank Polski, z dnia 31 grudnia tego roku,

4) 300% w przypadku przedsiębiorców, których wartość sprzedaży hurtowej napojów alkoholowych w roku poprzednim przekroczyła równowartość 200 000 euro, ustaloną przy zastosowaniu kursu kupna walut obcych, ogłoszanego przez Narodowy Bank Polski, z dnia 31 grudnia tego roku.

5. Opłata, o której mowa w ust. 4, wnoszona jest wraz z pisemnym oświadczeniem o wartości sprzedaży hurtowej napojów alkoholowych w roku poprzednim.

6. Opłatę za wydanie zezwolenia, o którym mowa w art. 9¹ ust. 1 pkt 3, ustala się w wysokości równowartości

10 500 euro za 500 tys. litrów 100% alkoholu, ustalonej według kursu kupna walut obcych, ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski w dniu dokonywania opłaty.

7. Opłatę, o której mowa w ust. 6, dla przedsiębiorców zaopatrujących statki, pociągi i samoloty ustala się stosownie do deklarowanego obrotu (nie więcej niż 2 tys. litrów 100% alkoholu rocznie).
8. Opłata za wydanie decyzji wprowadzającej dodatkowe miejsca działalności gospodarczej w stosunku do wymienionych w wydanych zezwoleniach, o których mowa w art. 9¹ ust. 1, wynosi 50% stawki określonej dla zezwolenia.

Art. 9³. 1. Opłaty, o których mowa w art. 9² ust. 1, mogą być wykorzystane przez zarządy województw wyłącznie na finansowanie zadań określonych w art. 4 ust. 1.

2. Zarządy województw mogą zlecać, w drodze porozumień, jednostkom samorządu powiatowego zadania z zakresu profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przekazywać środki finansowe na ich realizację.

Art. 9⁴. Warunkiem prowadzenia działalności na podstawie zezwoleń, o których mowa w art. 9¹ ust. 1, jest:

- 1) przekazywanie organowi zezwalającemu informacji o wielkości sprzedaży napojów alkoholowych,
- 2) sprzedaż napojów alkoholowych, wymienionych w zezwoleniu, wyłącznie przedsiębiorcom posiadającym zezwolenie na obrót hurtowy tymi napojami lub zezwolenie na sprzedaż detaliczną napojów alkoholowych,
- 3) prowadzenie obrotu hurtowego tylko napojami alkoholowymi oznaczonymi znakami skarbowymi akcyzy, o ile wymóg oznaczania tymi znakami wynika z innych przepisów,
- 4) zaopatrywanie się w napoje alkoholowe, wymienione w zezwoleniu, u producentów oraz u przedsiębiorców posiadających zezwolenie na obrót hurtowy tymi napojami,
- 5) posiadanie tytułu prawnego do korzystania ze stacjonarnego magazynu dostosowanego do przechowywania napojów alkoholowych,
- 6) niezaleganie przez przedsiębiorcę z realizacją ciążących na nim zobowiązań podatkowych oraz wynikających z ubezpieczeń społecznych i zdrowotnych,
- 7) wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie objętym zezwoleniem tylko przez przedsiębiorcę w nim ozna-

czonego i wyłącznie w miejscach wymienionych w zezwoleniu,

- 8) zgłaszanie organowi zezwalającemu zmian stanu faktycznego i prawnego przedsiębiorcy, w stosunku do danych zawartych w zezwoleniu, w terminie 14 dni od dnia powstania zmiany,
- 9) przestrzeganie innych warunków określonych przepisami prawa.

Art. 9⁵. 1. Zezwolenia, o których mowa w art. 9¹ ust. 1, cofa się w przypadku:

- 1) nieprzestrzegania warunków określonych w art. 9⁴,
- 2) wprowadzenia do obrotu napojów alkoholowych pochodzących z nielegalnych źródeł,
- 3) powtarzającego się zakłócania porządku publicznego w miejscu obrotu,
- 4) popełnienia przestępstwa w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez osobę odpowiedzialną za działalność przedsiębiorcy posiadającego zezwolenie,
- 5) przedstawienia fałszywych danych w oświadczeniu, o którym mowa w art. 9² ust. 5,
- 6) orzeczenia wobec przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną albo wobec osoby odpowiedzialnej za działalność przedsiębiorcy posiadającego zezwolenie zakazu prowadzenia działalności gospodarczej objętej zezwoleniem.

2. Zezwolenia, o których mowa w art. 9¹ ust. 1, wygasają w przypadku:

- 1) likwidacji przedsiębiorstwa lub zawiadomienia o zaprzestaniu prowadzenia hurtowego obrotu napojami alkoholowymi,
- 2) utraty warunków wymaganych do uzyskania zezwolenia,
- 3) upływu terminu ważności zezwolenia,
- 4) zmiany przedsiębiorcy, któremu udzielono zezwolenia.

3. Na wniosek przedsiębiorcy, którego zezwolenie wygaśnię z przyczyn wymienionych w ust. 2, organ zezwalający może określić termin przeznaczony na wyprzedaż posiadanych zapasów napojów alkoholowych. Termin ten nie może być dłuższy niż 6 miesięcy od dnia wygaśnięcia zezwolenia.

4. Przedsiębiorca, któremu cofnięto zezwolenie, może wystąpić z wnioskiem o ponowne wydanie zezwoleń, o których mowa w art. 9¹ ust. 1, nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji o jego cofnięciu.

Art. 9⁶. Sprzedaż detaliczną napojów alkoholowych zawierających powyżej 4,5% alkoholo-

- lu (z wyjątkiem piwa), przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży, prowadzi się w wyodrębnionych punktach sprzedaży, którymi są:
- 1) sklepy branżowe ze sprzedażą napojów alkoholowych,
 - 2) wydzielone stoiska w innych placówkach handlowych.”;
- 10) w art. 11 skreśla się ust. 3;
- 11) w art. 11¹:
- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Opłatę, o której mowa w ust. 1, pobiera się corocznie w wysokości odpowiadającej:
- 1) równowartości 125 euro, ustalonej przy zastosowaniu kursu kupna walut obcych, ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, z dnia wydania zezwolenia, za każdy rok objęty zezwoleniem na sprzedaż napojów zawierających do 4,5% alkoholu oraz piwa,
 - 2) równowartości 125 euro, ustalonej przy zastosowaniu kursu kupna walut obcych, ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, z dnia wydania zezwolenia, za każdy rok objęty zezwoleniem na sprzedaż napojów zawierających powyżej 4,5% do 18% alkoholu (z wyjątkiem piwa),
 - 3) równowartości 500 euro, ustalonej przy zastosowaniu kursu kupna walut obcych, ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, z dnia wydania zezwolenia, za każdy rok objęty zezwoleniem na sprzedaż napojów zawierających powyżej 18% alkoholu.”,
- b) w ust. 3:
- w pkt 1 wyraz „ECU” zastępuje się wyrazem „euro”,
 - w pkt 2 wyraz „ECU” zastępuje się wyrazem „euro”,
 - dodaje się pkt 3 i 4 w brzmieniu:
- „3) o 300% w przypadku punktów sprzedaży, których wartość sprzedaży wyrobów alkoholowych w roku poprzednim przekroczyła równowartość 60 000 euro, ustaloną przy zastosowaniu kursu kupna walut obcych, ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, z dnia 31 grudnia tego roku,
 - 4) o 500% w przypadku punktów sprzedaży, których wartość sprzedaży wyrobów alkoholowych w roku poprzednim przekroczyła równowartość 100 000 euro, ustaloną przy zastosowaniu kursu kupna walut obcych, ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, z dnia 31 grudnia tego roku.”;
- 12) w art. 12:
- a) w ust. 1 na końcu zdania dodaje się wyrazy „jak i w miejscu sprzedaży”,
 - b) w ust. 3 po wyrazach „poza miejscem sprzedaży” dodaje się wyrazy „jak i w miejscu sprzedaży”;
- 13) w art. 13:
- a) w ust. 2 po wyrazie „sprzedaży” dodaje się wyrazy „i podawania”,
 - b) skreśla się ust. 3;
- 14) po art. 13 dodaje się art. 13¹ w brzmieniu:
- „Art. 13¹. 1. Zabrania się reklamy i promocji na obszarze kraju napojów alkoholowych, z wyjątkiem piwa, którego reklama i promocja jest dozwolona, pod warunkiem iż nie jest kierowana do małoletnich lub prowadzona poprzez budowanie skojarzeń z:
- 1) atrakcyjnością seksualną,
 - 2) relaksem lub wypoczynkiem,
 - 3) sportem,
 - 4) nauką, pracą lub sukcesem zawodowym,
 - 5) zdrowiem lub sukcesem życiowym.
2. Reklama i promocja piwa, o której mowa w ust. 1, nie może być prowadzona:
- 1) w telewizji, radiu, kinie i teatrze między godziną 6⁰⁰ a 23⁰⁰,
 - 2) na kasetach wideo i innych nośnikach,
 - 3) w prasie młodzieżowej i dziecięcej,
 - 4) na okładkach dzienników i czasopism,
 - 5) na słupach, tablicach oraz innych stałych i ruchomych powierzchniach wykorzystywanych do reklamy,
 - 6) przy udziale małoletnich.
3. Zabrania się reklamy, promocji produktów i usług, których nazwa, znak towarowy, kształt graficzny lub opakowanie wykorzystuje podobieństwo lub jest tożsame z oznaczeniem napoju alkoholowego lub innym symbolem obiektywnie odnoszącym się do napoju alkoholowego.
4. Zabrania się reklamy i promocji przedsiębiorców oraz innych podmiotów, które w swoim wizerunku reklamowym wykorzystują nazwę, znak towarowy, kształt graficzny lub opakowanie związane z napojem alkoholowym, jego producentem lub dystrybutorem.
5. Zabrania się informowania o sponsorowaniu przez producentów i dystrybutorów napojów zawierających do 18% alkoholu imprez sportowych, koncertów muzycznych oraz innym imprez masowych w jakikolwiek inny sposób niż poprzez umieszczanie na zaproszeniu, bilecie, plakacie lub tablicy informacyjnej związanej z określoną imprezą nazwy lub znaku towarowego pro-

- ducenta lub dystrybutora, z zastrzeżeniem ust. 6.
6. Informowanie, o którym mowa w ust. 5, może być prowadzone w radiu i telewizji pod warunkiem, iż będzie ograniczone wyłącznie do podania nazwy producenta lub dystrybutora napojów zawierających do 18% alkoholu, a informacja ta nie będzie prezentowana w telewizji przez osobę fizyczną lub z wykorzystaniem wizerunku postaci ludzkiej.
7. Zabrania się informowania o, innym niż określone w ust. 5, sponsorowaniu przez producentów i dystrybutorów napojów zawierających do 18% alkoholu oraz informowania o sponsorowaniu przez producentów i dystrybutorów napojów zawierających powyżej 18% alkoholu.
8. Zakaz określony w ust. 1 dotyczy również wydawnictw promocyjno-reklamowych przekazywanych przez producentów, dystrybutorów lub handlowców napojów alkoholowych klientom detalicznym.
9. Zakazy określone w ust. 1—8 nie obejmują reklamy i promocji napojów alkoholowych prowadzonej wewnątrz pomieszczeń hurtowni lub punktów prowadzących wyłącznie sprzedaż napojów alkoholowych oraz wewnątrz punktów prowadzących sprzedaż napojów alkoholowych do spożycia w miejscu sprzedaży.
10. Zakazy określone w ust. 1—8 dotyczą osób fizycznych, osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, które uczestniczą w prowadzeniu reklamy w charakterze zleceniodawcy, zleceniobiorcy i realizatora niezależnie od sposobu i formy jej prezentacji.”;
- 15) w art. 14:
- a) w ust. 1 w pkt 4 wyraz „krajowej” zastępuje się wyrazem „publicznej”,
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
„2a. Zabrania się spożywania napojów alkoholowych na ulicach, placach i w parkach, z wyjątkiem miejsc przeznaczonych do ich spożycia na miejscu, w punktach sprzedaży tych napojów.”,
- c) w ust. 5 po wyrazach „za zezwoleniem” dodaje się wyrazy „i tylko w miejscach do tego wyznaczonych”,
- d) w ust. 7 wyrazy „Minister Komunikacji oraz Minister—Kierownik Urzędu Gospodarki Morskiej” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw transportu oraz minister właściwy do spraw gospodarki morskiej”;
- 16) w art. 15 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
„2. W przypadku wątpliwości co do pełnoletności nabywcy sprzedający lub podający napoje alkoholowe uprawniony jest do żądania okazania dokumentu stwierdzającego wiek nabywcy.”;
- 17) w art. 16:
- a) w ust. 3 wyrazy „przypadkowi z mocy prawa” zastępuje się wyrazami „przekazaniu do depozytu”,
- b) w ust. 4 wyrazy „Ministrowie Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych” zastępuje się wyrazami „Minister Obrony Narodowej i minister właściwy do spraw wewnętrznych”;
- 18) w art. 18:
- a) w ust. 4 wyrazy „Ministra Spraw Wewnętrznych” zastępuje się wyrazami „ministra właściwego do spraw wewnętrznych”,
- b) w ust. 6 w pkt 6 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:
„7) orzeczenia wobec przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną albo wobec osoby odpowiedzialnej za działalność przedsiębiorcy posiadającego zezwolenie zakazu prowadzenia działalności gospodarczej objętej zezwoleniem.”,
- c) w ust. 7 wyrazy „właściwej komisji rady gminy” zastępuje się wyrazami „gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych”;
- 19) w art. 18¹ po ust. 3 dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:
„4. Przedsiębiorcom, których działalność polega na organizacji przyjęć, zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych mogą być wydawane na okres do dwóch lat. Do zezwoleń tych nie stosuje się przepisów art. 18 ust. 2 i 5 oraz ust. 8 pkt 1 i 3.
5. Opłata za zezwolenia, o których mowa w ust. 4, wnoszona jest do kasy gminy przed wydaniem zezwolenia, w wysokości zgodnej z ustaloną w art. 11¹ ust. 2 i 3.”;
- 20) art. 18² otrzymuje brzmienie:
„Art. 18². Dochody z opłat za wydane na podstawie art. 18 lub art. 18¹ zezwolenia oraz dochody z opłat określonych w art. 11¹ wykorzystywane będą na realizację gminnych programów profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych i nie mogą być przeznaczane na inne cele.”;
- 21) po art. 18² dodaje się art. 18³ w brzmieniu:
„Art. 18³. Do zezwoleń, o których mowa w art. 9, 18 i 18¹, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. — Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 101, poz. 1178, z 2000 r. Nr 86, poz. 958 i Nr 114, poz. 1193 oraz z 2001 r. Nr 49,

poz. 509), o ile przepisy niniejszej ustawy nie stanowią inaczej.”;

22) w art. 33 w ust. 2 wyrazy „Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrami Sprawiedliwości oraz Zdrowia i Opieki Społecznej” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości i ministrem właściwym do spraw zdrowia”;

23) w art. 40:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osoby w stanie nietrzeźwości, które swoim zachowaniem dają powód do zgorznienia w miejscu publicznym lub w zakładzie pracy, znajdując się w okolicznościach zagrażających ich życiu lub zdrowiu albo zagrażają życiu lub zdrowiu innych osób, mogą zostać doprowadzone do izby wytrzeźwień, zakładu opieki zdrowotnej lub innej właściwej placówki utworzonej lub wskazanej przez jednostkę samorządu terytorialnego albo do miejsca zamieszkania lub pobytu.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a—3c w brzmieniu:

„3a. Osobie doprowadzonej do izby wytrzeźwień, jednostki Policji, zakładu opieki zdrowotnej lub innej właściwej placówki utworzonej lub wskazanej przez jednostkę samorządu terytorialnego w warunkach, o których mowa w ust. 1, przysługuje zażalenie do sądu. W zażaleniu osoba doprowadzona lub zatrzymana może domagać się zbadania zasadności i legalności doprowadzenia, jak również decyzji o zatrzymaniu oraz prawidłowości ich wykonania.

3b. Zażalenie przekazuje się sądowi rejonowemu miejsca doprowadzenia lub zatrzymania w terminie 7 dni od daty doprowadzenia bądź zatrzymania. Do rozpoznania zażalenia stosuje się przepisy Kodeksu postępowania karnego.

3c. W przypadku stwierdzenia bezzasadności lub nielegalności doprowadzenia lub zatrzymania albo poważnych nieprawidłowości związanych z ich wykonywaniem sąd rejonowy zawiadamia o tym prokuratora i organy przełożone nad organami, które dokonały doprowadzenia bądź zatrzymania.”,

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. O umieszczeniu w izbie wytrzeźwień zawiadamia się niezwłocznie:

1) w przypadku małoletnich — ich rodziców lub opiekunów oraz sąd opiekuńczy,

2) w przypadku innych osób — na ich żądanie, wskazane przez nie osoby.”;

24) w art. 41:

a) skreśla się ust. 1,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Pieniądze, przedmioty wartościowe i napoje alkoholowe znajdujące się przy osobach,

o których mowa w art. 40 ust. 1, zatrzymuje się w depozycie.”;

25) art. 42 otrzymuje brzmienie:

„Art. 42. 1. Wobec osób przyjętych do izb wytrzeźwień, które stwarzają zagrożenie dla życia lub zdrowia własnego lub innej osoby, niszczą przedmioty znajdujące się w ich otoczeniu, może być zastosowany przymus bezpośredni, polegający na przytrzymywaniu lub unieruchomieniu.

2. Przytrzymywanie jest doraźnym, krótkotrwałym unieruchomieniem osoby z użyciem siły fizycznej.

3. Unieruchomienie jest dłużej trwającym obezwładnieniem osoby z użyciem pasów, uchwytów, prześcieradeł lub kaptana bezpieczeństwa.

4. Przymus bezpośredni może trwać tylko do czasu ustania przyczyn jego zastosowania.

5. Za doprowadzenie i pobyt w izbie wytrzeźwień lub jednostce Policji pobierane są opłaty.

6. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb doprowadzania i przyjmowania osób, o których mowa w art. 40, do izb wytrzeźwień, jednostek Policji, innych placówek utworzonych lub wskazanych przez jednostki samorządu terytorialnego oraz zwalniania z tych izb, jednostek i placówek, a także organizację izb wytrzeźwień oraz innych placówek, z uwzględnieniem wymagań dotyczących kwalifikacji pracowników i warunków technicznych pomieszczeń, zakres opieki zdrowotnej nad doprowadzonymi tam osobami oraz maksymalną wysokość opłat związanych z pobytem w izbie wytrzeźwień, innej placówce utworzonej lub wskazanej przez jednostkę samorządu terytorialnego lub w jednostce Policji.”;

26) art. 43 otrzymuje brzmienie:

„Art. 43. 1. Kto sprzedaje lub podaje napoje alkoholowe w wypadkach, kiedy jest to zabronione, albo bez wymaganego zezwolenia lub wbrew jego warunkom, podlega grzywnie.

2. Tej samej karze podlega kierownik zakładu handlowego lub gastronomicznego, który nie dopełnia obowiązku nadzoru i przez to dopuszcza do popełnienia w tym zakładzie przestępstwa określonego w ust. 1.

3. W razie popełnienia przestępstwa określonego w ust. 1 albo 2 można orzec przepadek napojów alkoholowych,

choćby nie były własnością sprawcy, można także orzec zakaz prowadzenia działalności gospodarczej polegającej na sprzedaży lub podawaniu napojów alkoholowych.

4. Orzekanie w sprawach o przestępstwa określone w ust. 1 i 2 następuje na podstawie przepisów o postępowaniu karnym.”;

27) dodaje się art. 43¹ w brzmieniu:

„Art. 43¹. 1. Kto spożywa napoje alkoholowe wbrew zakazom określonym w art. 14 ust. 1 i 2a—6 albo nabywa lub spożywa napoje alkoholowe w miejscach nielegalnej sprzedaży, albo spożywa napoje alkoholowe przyniesione przez siebie lub inną osobę w miejscach wyznaczonych do ich sprzedaży lub podawania,

podlega karze grzywny.

2. Usiłowanie wykroczenia określonego w ust. 1 jest karalne.

3. W razie popełnienia wykroczenia określonego w ust. 1 można orzec przepadek napojów alkoholowych, chociażby nie były własnością sprawcy.”;

28) w art. 45¹ wyrazy „art. 44 i art. 45” zastępuje się wyrazami „art. 43¹—45”;

29) w art. 45² ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kto wbrew postanowieniom zawartym w art. 13¹ prowadzi reklamę lub promocję napojów alkoholowych lub informuje o sponsorowaniu imprezy masowej, z zastrzeżeniem art. 13¹ ust. 5 i 6,

podlega grzywnie od 10 000 do 500 000 złotych.”;

30) w art. 45³ po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W razie popełnienia przestępstwa określonego w ust. 1 można orzec przepadek napojów alkoholowych, chociażby nie były własnością sprawcy, można także orzec zakaz prowadzenia działalności gospodarczej polegającej na hurtowym obrocie napojami alkoholowymi.”;

31) w art. 46 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Napojem alkoholowym w rozumieniu niniejszej ustawy jest produkt przeznaczony do spożycia zawierający alkohol etylowy w stężeniu przekraczającym 0,5%.”;

32) w art. 47 w ust. 2 wyrazy „Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości, Spraw Wewnętrznych oraz Pracy, Płac i Spraw Socjalnych” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz ministrem właściwym do spraw pracy”.

Art. 2. W ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 1993 r. Nr 7, poz. 34, z 1995 r.

Nr 66, poz. 335 i Nr 142, poz. 701, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 770, z 1999 r. Nr 90, poz. 999, z 2000 r. Nr 29, poz. 356 i 358 i Nr 73, poz. 852 oraz z 2001 r. Nr 42, poz. 469) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 16b w ust. 1 w pkt 2 na końcu dodaje się wyrazy „z wyjątkiem piwa, którego reklama jest dozwolona z zastrzeżeniem art. 13¹ ust. 1 i 2 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. Nr 35, poz. 230, z 1984 r. Nr 34, poz. 184, z 1987 r. Nr 33, poz. 180, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i Nr 73, poz. 431, z 1991 r. Nr 73, poz. 321 i Nr 94, poz. 419, z 1993 r. Nr 40, poz. 184, z 1996 r. Nr 127, poz. 593, z 1997 r. Nr 88, poz. 554, Nr 113, poz. 732 i Nr 121, poz. 770, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 120, poz. 1268 oraz z 2001 r. Nr 60, poz. 610)”;

2) w art. 17 w ust. 6 wyrazy „art. 16b ust. 1 pkt 1” zastępuje się wyrazami „art. 16b ust. 1 pkt 1 i 2, z zastrzeżeniem art. 13¹ ust. 5 i 6 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi”.

Art. 3. W ustawie z dnia 9 września 2000 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 86, poz. 960 i z 2001 r. Nr 5, poz. 43) w załączniku w części IV skreśla się pkt 16.

Art. 4. 1. Zezwolenia na obrót hurtowy napojami alkoholowymi udzielone przez Ministra Gospodarki przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy pozostają w mocy do czasu upływu terminu ich ważności.

2. Do spraw o wydanie zezwoleń, o których mowa w ust. 1, wszczętych a niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy mają zastosowanie przepisy tej ustawy.

Art. 5. 1. Rada gminy podejmuje uchwałę o rozwiązaniu dotychczasowej gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych w ciągu 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Zarząd gminy podejmuje uchwałę o powołaniu gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych w ciągu 30 dni od dnia wejścia w życie uchwały rady gminy w sprawie rozwiązania dotychczasowej gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

1) art. 1 pkt 13 lit. b) i pkt 14 — w zakresie art. 13¹ ust. 1—3 i 5—10 — oraz pkt 29, które wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia,

2) art. 1 pkt 14 — w zakresie art. 13¹ ust. 4, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2002 r.,

3) art. 1 pkt 31, który wchodzi w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*